

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 239.

Elleve Session.

69de Møde.

Onsdagen den 21de Marts Kl. 1.

(Fortsat.)

Som første Affsnit fattes under Forhandling Lovudkastets §§ 1—8 med tilhørende Endringsforslag, nemlig de af Udvalget og dets Fleertal stillede under Nr. 1—8 (f. Vet. Sp. 331—332) og de af Mindretallet (Lange) stillede under Nr. 1—3 (f. Vet. Sp. 369—370).

Ordføreren (Falleisen): Mine Herrer, forinden jeg gaaer over til at omtale de Endringsforslag, der ere stillede til de først under Afstemning satte Paragrapher, maa det være mig tilladt med et Par Ord at fremhæve den Hovedtanke, der ligger til Grund for Udvalgets Endringsforslag i det Hele taget. Af Udvalgets korte Betænkning — kort, fordi, om det end kan lykkes i et større Udvalg at samle sig om visse Afstemningspunkter, er det dog meget vanskeligt at skaffe Enighed tilveie om disses Motivering — det vil af denne Betænkning sees, at Udvalget især har lagt Vægt paa for det saakaldte befarnede Mandsskabs Vedkommende at fastholde den Grundanskuelse, at Mandsskabet saavidt muligt skal behandles i Overeensstemmelse med sin tidligere Livsstilling og tilvante Beskæftigelse; denne Anskuelse er ikke tilstrækkelig fastholdt i det foreliggende Lovudkast, saaledes er det ibetmindste forekommet Fleertallet i Udvalget. Naar man vil sammenholde § 8 med Slutningen af § 16, hvor det hedder, at de, der findes at være befarnede,

ville ordentligviis kun være at anvende til Søkrigstjenesten, saa synes af dette „ordentligviis“ at fremgaae, at Forholdene dog kunne stille sig saaledes, at det befarnede Mandsskab kan blive udfkrevet til Hæren; naar der f. Ex. var et meget stort Antal Befarnede, medens man kun havde Brug for et ringe Antal, og der paa den anden Side til en enkelt Tjenestegreen, f. Ex. Garden, kun habdes et ringe Antal Rekruter, maatte det være muligt for Sessionen, ja den var maastee endog under saadanne Omstændigheder forpligtet til at udtage Mandsskab blandt de Befarnede, forsaavidt de egnede sig der til, til Tjeneste ved Garden; men en saadan Anvendelse af Matrosen har Udvalget anseet for uhensigtsmæssig; Udvalget har villet fastholde, at dette Mandsskab kun kan anvendes som befarnede Mandsskab, og det har derfor foreslaaet dem optagne i en Spørulle og betragtede som om de frivilligt have valgt at aftjene deres Værnepligt ved Søværnet. Udvalget har i det Hele søgt saavidt muligt at værne om det befarnede Mandsskab, idet det anseer det for at være af største Vigtighed, ikke alene for Søværnet, men ogsaa for Staten i det Hele, at det findes i rigelig Mængde. Det Mandsskab, hvoraf Søværnet for Fremtiden vil komme til at bestaae, deles sig i to Dele; den ene Deel er det saakaldte befarnede Mandsskab, Matrosen, der hovedsagelig anvendes til Flaadens vigtigste Tjenestegreen, Seiladsen; den anden Deel bestaaer af dem, der anvendes som Spørtilerister, Haandværkere, Arbeidere paa Orlogsværftet o. s. f. Det vil nu let sees, at de Sidstnævnte staae i en ganske anden Stilling end de Førstnævnte; disse medbringe en Fordømmelse,